

عنوان مقاله:

مطالعه امکان کاشت گیاه وتیور (*Vetiveria zizanioides*) در خاک های تخریب یافته مناطق فراخشک (مطالعه موردی: دشت سیستان)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی گرد و غبار در جنوب غرب آسیا (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سعید پورمرتضی - دانش آموخته رشته بیابانزدایی، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

مجید آجولو - دانشیار، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

احمد پهلوانروی - دانشیار، گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

در دشت سیستان فرسایش بادی و افزایش مقدار ذرات معلق هوا به هنگام طوفان، مشکل جدی است. گونه های گیاهی بومی و سازگار با شرایط منطقه در خاک های تخریب یافته کاشته می شوند. ولی این گونه ها به تنهایی قادر به حل مشکل مذکور نمی باشند. گیاه وتیور (*Vetiveria zizanioides*) به دلیل تحمل خشکی، شوری و ماندابی بودن خاک و سایر شرایط نامساعد طبیعی، می تواند در حفاظت و بهسازی خاک نقش بسزایی داشته باشد. هدف این مطالعه، بررسی امکان کاشت گونه وتیور در برخی از خاک های تخریب یافته دشت سیستان بود. تیمارهای تحقیق شامل کاشت وتیور در خاک های تخریب یافته حاشیه رودخانه سیستان، خاک های حاشیه زمین های کشاورزی، و خاک های ماندابی شده در حاشیه محل خروجی ایستگاه تصفیه خانه فاضلاب با سه تکرار بود. تعداد 30 پایه از گونه وتیور در هر تکرار در اوایل اسفند 1393 کاشته شد. روند استقرار و رشد پایه های گیاهی به مدت 4 ماه پایش شد. پارامترهای گیاهی شامل ارتفاع گیاه، قطر تاج پوشش، محیط یقه، تعداد ساقه، عمق ریشه دوانی و ماده خشک به طور هفتگی اندازه گیری شدند. داده ها با تجزیه واریانس یک طرفه تحلیل و میانگین های با تفاوت معنی دار با آزمون دانکن در سطح اطمینان 95 درصد تفکیک شد. نتایج نشان داد امکان کاشت و سازگاری گونه وتیور در خاک حاشیه رودخانه، خاک ماندابی خروجی تصفیه خانه فاضلاب و حاشیه زمین های کشاورزی وجود دارد. گونه وتیور توانست در اسیدپته 98/8 و هدایت الکتریکی 2/8 به نحو مناسب مستقر و رشد نماید. زمین کشاورزی، حاشیه رودخانه و حاشیه فاضلاب به ترتیب بهترین شرایط رویشی برای استقرار گونه وتیور در منطقه سیستان را داشتند.

کلمات کلیدی:

احیاء اکولوژیکی، تخریب خاک، دشت سیستان، وتیور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894647>

